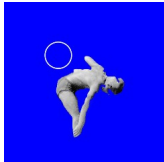

Jakub Lemiszewski & Teodor Olter - Post Reference (2018)

1 SY 08:32 2 Halo, czy to ścieżka zwiątpienia 02:03 3 F I 01:58 4 Radość jest delikatna 08:18 5 Zostaję 07:51 6 F II 01:55 7 Echo niebieskiego dnia 09:03 8 F III 02:33 9 Geometryczny 04:59

„Post Reference” to być może najciekawszy zbiór kompozycji, który ukazał się w tym roku i przy którym Jakub Lemiszewski oraz Teo Olter maczali palce: Olter wydał ze swoim macierzystym zespołem Pokusa płytę „Einz”, natomiast Lemiszewski zaprezentował światu swoje solowe wydawnictwo oraz drugi album grupy Złota Jesień. W tym miejscu chciałbym zaprezentować swoją tezę, iż Kuba Lemiszewski prawdopodobnie żyje w jakimś równoległym świecie, gdzie zasady panujące czasem różnią się od klasycznych, i wraz z Krzysztofem Kwiatkowskim musi mieć do dyspozycji zupełnie odmienną, dłuższą dobę od zwykłych śmiertelników. Nie da się inaczej wyjaśnić tego, że „Post Reference” jest trzecią tegoroczną płytą, na której Lemiszewski się udziela, a aktualnie powstaje czwarta - pełnoprawny album zespołu Gołębie. Odmienny charakter każdego z muzycznych przedsięwzięć, ich równy poziom oraz tempo, w jakim poszczególne krążki ujrzały światło dzienne, tylko to potwierdzają.

Wspólna płyta Oltera i Lemiszewskiego, będąca efektem dwudniowej improwizacji, ma niezobowiązujący charakter: nie sili się na wymyślanie koła na nowo, ale także jest przy tym niezwykle przemyślana. Od pierwszych dźwięków można wyczuć, że muzycy dobrze się znają i już nie raz wspólnie grali, dzięki czemu wiedzą, na jak wiele mogą sobie pozwolić - bardzo dobrym przykładem wzajemnego zaufania jest utwór „Radość jest delikatna”. Z kolei kompozycja otwierająca „Post Reference”, „SY”, jest swoistym mrugnięciem okiem do niektórych słuchaczy, którzy znają wcześniejsze dokonania Lemiszewskiego - w swoim nieistniejącym już zespole A Hole In Silence próbował on łączyć mathrockowe rytmy rodem z pierwszego albumu Foals z gitarowym hałasem pierwszych płyt Sonic Youth. Echa grupy Kim Gordon rozmywają się jednak równie szybko, jak się pojawiły: album, za który odpowiada duet Olter/Lemiszewski, kroczy nieoczywistą ścieżką rozleniwionego, noise’owego post rocka. „Post Reference” nie wchodzi na zupełnie nowe dźwiękowe terytoria - to niespieszny, ujmujący trans

Jakub Lemiszewski & Teodor Olter - Post Refference (2018)

Written by bluelover
Sunday, 19 May 2019 15:20 -

dialogów gitary i perkusji, czasem przełamany elektronicznymi momentami, które są odpowiednio opisane jako „F I”, „F II” i „F III”.

Pozycja numer 22 w trz'óstkowym labelu, jak na gatunkowe łatki, którymi próbuje się ją opisać, jest dosyć przystępna. Oczywiście, bywa głośno, bywa chaotycznie, ale wykorzystując wszelkie slintopodobne zabiegi Olterowi i Lemiszewskiemu udało się w dwa dni uchwycić esencję ich twórczości w sposób, który nie odstraszy przypadkowego słuchacza. I prawdopodobnie właśnie ze względu na tę wyróżniającą się esencjonalność "Post Refference" jest płytą, do której wracam najczęściej spośród wcześniej wymienionego tegorocznego dorobku muzyków - to nie jest album dla każdego, ale jednocześnie każdy może dać mu szansę. ---Marcin Małecki, screenagers.pl

download (mp3 @VBR kbs):

[yandex](#) [mediafire](#) [ulozto](#) [gett](#) [bayfiles](#)

[back](#)